

Per què Colau ha perdut l'alcaldia?

La influència de l'eix nacional en la campanya, l'ascens de Collboni i el desgast del govern han conduït els comuns a quedar-se sense un segon mandat

Colau ha comparegut després de conèixer els resultats | Adrià Costa

Barcelona en Comú no ha aconseguit retenir l'alcaldia de Barcelona, la joia de la corona dels comuns, fins en mans d'Ada Colau. La marca Colau no ha estat suficient per revalidar la victòria del 2015, després que els comuns hagin fiat les seves opcions a reivindicar la figura de l'alcaldesa. La influència de l'eix nacional en la campanya, el desgast del govern i l'ascens del PSC, que ha doblat els regidors obtinguts el 2015, són les principals claus per entendre la derrota.

Ara, sense l'alcaldia de Barcelona i amb menys diputats al Parlament que en la millor època d'ICV, els comuns s'aboquen cap a la refundació. A més, el fet d'haver quedat en segon lloc per darrere d'ERC, impedeix a Barcelona en Comú liderar els pactes de governabilitat a la capital catalana.

Sens dubte, el fet que la campanya s'hagi centrat en bona part en l'eix nacional no ha beneficiat Colau. Barcelona en Comú s'ha trobat enmig dels discursos creuats dels independentistes i els constitucionalistes, que tenien com a objectiu plantejar els comicis a Barcelona com alguna cosa més que unes municipals. A més, durant la campanya els comuns es van quedar sols al Parlament defensant la candidatura de Miquel Iceta a la presidència del Senat. Unides-Podem es negava a suspendre els presos polítics escollits com a diputats, però els de Pablo Iglesias van evitar vincular la postura favorable del PSOE a la suspensió als futurs acords amb Sánchez.

A nivell intern, Barcelona en Comú encetava la campanya amb turbulències internes. Dels 12 candidats que encapçalaven la llista del 2015 només quatre han repetit. Alguns, com Jaume

Asens i Gerardo Pisarello, han fet el salt al Congrés. Mercedes Vidal, en canvi, ha renunciat a anar a les llistes tot i que inicialment la candidatura comptava amb ella. El motiu, les tensions entre els actors polítics que integren l'espai dels comuns, segons ella mateixa va assegurar en el seu comiat.

Un llegat que ha esdevingut desgast

Les enquestes preveien un frec a frec entre Barcelona en Comú i ERC que finalment s'han endut els republicans. Els comuns han intentat frenar la irrupció d'ERC, que només havia aconseguit cinc regidors el 2015, potenciant la figura de l'alcaldesa a través d'una campanya molt personalista i centrada a demanar el vot útil per consolidar la seva obra de govern.

Més enllà del llegat, els comuns s'han esforçat a projectar quatre anys més de canvi, donant protagonisme a l'anomenada 'revolució verda'. A l'hora de la veritat, però, l'obra de govern ha suposat un desgast per a Colau, sobretot tenint en compte que ha governat en minoria durant la segona meitat del mandat.

La incapacitat per complir els objectius en matèria d'habitatge, l'ascens de la percepció d'inseguretat que tenen els veïns i el degoteig de vagues al metro han estat alguns dels elements que més maldecaps han comportat al govern dels comuns. A més, la davallada suports a Ciutat Vella i la victòria del PSC a Nou Barris, on el 2015 els comuns van arrasar, han donat el toc de gràcia a Barcelona en Comú.

Ara, els comuns queden a l'expectativa dels pactes de govern. L'objectiu que Colau ha manifestat durant la campanya era constituir un ampli executiu progressista. La victòria d'ERC dona als republicans la potestat de liderar les converses per a futurs acords i caldrà veure si Maragall recorre a Barcelona en Comú com a aliat.

[municipals2019]MUN08019[/municipals2019]